



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

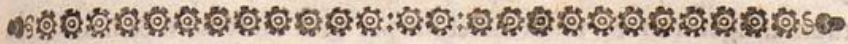
Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXXXVIII. B. Virgo & Mater Dolorosa prima cultrix SS.
Vulnerum Christi Jesu dilectissimi Filii sui extitit. Emblema. Apis flores &
rosas quærit, ex quibus pascatur cum lemmate: Currit in ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)



CONSIDERATIO XLVIII.

B. Virgo & Mater Dolorosa prima cultrix SS. Vulnerum Christi JESU dilectissimi Filij sui exitit,



*Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum?
& dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. Zachar. 13. 6.*

S Unamitis illa, cum unigenitum & unice dilectum filium suum per immaturam mortem perdidit, luctu & dolore plena recta ad Elisæum Prophetam contendit: *Cumque venisset ad virum Dei in montem, apprehendit pedes ejus; & accessit Giezi, ut amoveret eam, & ait homo Dei: Dimitte illam: Anima enim ejus in amaritudine est.* 4. Reg. 4. 27. O pietissima Domina, ô Mater amoris & doloris! verè anima tua in amaritudine fuit, dum Filium tuum
Mater Dolorosa. Ccc tuum

N.

tuum unigenitum & unice dilectum per tam violentam & immaturam crucis mortem amisisti? Accurristi & ipsa cum dicta Sunamitide ad pedes non Elisæi, sed Filij tui pretiosissimi in cruce mortui, cujus SS. ac cruenta pedum Vulnera, quæ juxta S. Gregorium Nazianzenum attingere poteras, materno affectu exosculata es, heu quo animi cum dolore & luctu, quis explicare poterit? Audi ipsam hunc S. Patrem in Tragedia, quæ Christus patiens inscribitur, in persona hujus dolorosæ Virginis loquentem:

S. Greg. Naz. in Trag. & P. Jac. Greger. S. F. de Cruca.

*Per tuos sacros pedes, quos osculor
Materno amore, te nunc misereat mei.*

S. Germanus in Theoria. Item Malton. de S. Sindon. c. 19.

De eadem mœstissima Matre refert S. Germanus, quod Sacrosancta Christi JESU nunc de cruce depositi Vulnera devotione summâ & amore inexplicabili venerata sit: *MARIA Virgo*, inquit, *Christi è cruce depositi osculabatur manus clavis perforatas; osculabatur brachia & pectus lauceâ perforatum; osculabatur pedes clavis perfossos; lavit, & rigavit lacrimis universa Vulnera ejus, & plorans acerrime super singulis, amplexabatur Caput ejus, comprimens ad ubera sua, &c.* Nunc velut apis argumentosa, de qua Lemma fert:

(Currit in odorem)

Osculabatur perforatas manus, coeli, terræque architectas, velut vernantes & purpureas rosas; nunc ad sacros pedes, qui tot annis oviculam perditam quæsiere, humiliter prostrata, rubentes plagas venerabundo osculo excipiebat; nunc ad transfixum Filij pectus se reclinabat, intuens pientissimè in hoc resecretum Divinitatis Sacrarium, illudque tenerrimo affectu adorans; è quoties optavit hinc commori cum Christo, & cor cordi rependere! O anima Christiana quid agis? Cur stas otiosa? imitare & tu hanc argumentosam & sedulam apiculam, & curre cum hac SS. Matre dolorosa pariter in odorem fragrantissimarum rosarum, ac SS.

S. Bernh. tr. de Pass. D. N. cap. 44.

Vulnerum crucifixi Amoris tui: *Imitare*, subintrat hinc Mellifluus, *apum sedulitatem ad consociendum tibi mel devotionis, ad paradisum charitatis ascende. Non est elevatus in crucem, ut se difficilem praberet accedere ad eum volentibus, sed magis ut omnibus possit paratior inveniri. Accedens ergo cum fiducia ad hunc paradisum in extensione brachiorum cognosce, suscipe affectum paratum ad tuos, & te ad suos invitantis amplexus, & quasi misericorditer clamantis: Revertere, revertere Sunamitis, ut intueamur te.*

In 16

Intra ergo anima, paradysum omnibus paradysis meliorem, nunc quidem solo cogitationis affectu, ut postea animâ & corpore cœlestem paradysum valeas introire. Nec breviter amplexandus est iste paradysus, sed volandum per singulos illius flores, & singulorum florum folia sunt sugenda: Nunc ad dexteram, nunc ad sinistram rivulos guttâsque sanguinis spargentem est accedendum. In horum contemplationem repete frequenter: Redde mihi latitiam salutaris tui, adinstar apis, quæ inter volandum quendam senum habet, donec in florem intret. Accede tandem ad Cor humillimum altissimi JESU per januam lateris lanceati; ibi thesaurus ineffabilis charitatis latet, ibi nova devotio invenitur, inde lacrymarum gratia extrahitur, discitur mansuetudo, patientia in adversis, compassio in afflictis, & præcipuè cor contritum & humiliatum ibi invenitur. Ipse JESUS complexus tuos desiderat, talis ut completatur expectat, caput floridum multis spinarum aculeis confossum ad te inclinat, ut ad pacis osculum te invitet. Redde vicem, & super vulnera mea misericordiâ commovere, & pone me talem, qualem vides, ut signaculum super cor tuum, signaculum in brachio tuo, ut in omnibus cogitationibus cordis tui & operationibus brachij tui mihi taliter, ut vides, signato singulis inveniaris. Hucusque Mellifluus Bernhardus, quem è cruce pendens JESUS amplexatus est, & MARIA suo cum lacte virgineo pascere dignata.

2. Insignis est illa figura, quâ in Joseph Christum Dominum figuratum Patres agnoscunt. Joseph Filius accrescens dicitur: Christus cre- Gen. 49. 22.
 scbar ætate, sapientiâ & gratiâ coram DEO & hominibus. Joseph Gen. 37. 2.
 perfidos fratres peccati arguens invidiam eorum subijt: Christus Judæo-
 rum fratrum suorum scelera accusans gravissimum odium contra se con- Gen. 37. 28.
 citavit. Joseph 20. argenteis à Juda & fratribus venundatus Christus 30. Gen. 37. 23.
 argenteis à Juda Iscariothe in mortem venditus est. Joseph tunicâ ta-
 lari & polymitâ à fratribus, & ab Ægyptiaca meretrice pallio suo spo- Gen. 39. 12.
 liatus est: Christus à militibus ignominiosissimè nudatus fuit: Psal. 21. 19.
 Divise- Gen. 40. 12.
 runt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem. Joseph in
 carcere inter pincernam & pistorem medius servatus, ubi uni vitam, al-
 teri mortem prædixit: Christus in medio duorum latronum crucifixus

Ps. 104. 17. unum ad vitam elegit, alterum reprobavit. De Joseph dicebat: *Humiliaverunt in compedibus pedes ejus: Ferrum pertransiit animam ejus: Heu quantum in infami crucis patibulo humiliatus est optimus JESUS, ubi ferrei clavi pedes & manus, atque crudelis lancea SS. COR illius pertransiit. Josephi tunicam sanguine aspersam & laceratam impij fratres ad*
Gen. 37. 32. patrem remiserunt: *Vide, utrum tunica filij tui sit an non? O dolorosissima Mater! tu JESUM dulcissimum Filium tuum longè meliore tunicâ induisti, dum eum cooperante Spiritu Sancto veste carnis nostræ, seu humanitate texisti; vide nunc, quàm foedè laceratam & in sanguine intinctam hanc tibi vestem remittant impij Deicidæ: Vide, utrum tunica Filij tui sit an non?*

Mallon. de SS. Sindon. cap. 2.

Nebriid. in Fasc. Myrr. c. 21.

O anime mi! quis, obsecro, tunc erat pijsimæ matris sensus, quando à fera pessima (impia Synagoga) hunc amantissimum Natum suum laceratum & occisum conspicata est? *Quæ eò lacrymabilior erat, inquit Mallonius, quò ardentius Christum diligebat; ideò benè Christum quodammodo à fera pessima laceratum ac devoratum dicere poterat. O quàm lugubre, & quàm lamentabile hoc erat spectaculum, dum cernebat perforatas tam crudeliter manus, tam immanes pedum fissuras, immensum lateris vulnus, totumque corpus plagatum, cruentatum, lividum & exanimè: His consideratis, subintrat hinc Nebriidius, accessit ad caput, & immites illas spinas multis gemitibus revulsit; dehinc accepto sui capitis velamine cepit extergere sanguinem ex oculis, mundareque omnia vulnera univèrsi corporis; circuibat plorans, & explorans, contrectansque omnes articulos, & deosculabatur eos. Intuebatur curiosis singultibus fixuras clavorum in manibus & pedibus, mittebatque digitos suos in loca clavorum, manumque suam in latus ejus, & mensurabat profunditatem Divinæ charitatis erga genus humanum. Et quoniam Samaritani illius lagenulam vini & olei non habebat, superpositis oculis in plagas ejus largissimas infudit lacrymas, quibus eas saltem lavabat, si non sanabat. Ipsa denique suis digitis clauderat os ejus & oculos, & pro supræma valedictione addebat lacrymabile osculum. Levabat sæpe in cælum suos oculos, ac DEO Patri vulnera, sanguinem, dolores & mortem sui Filij offerebat pro hominibus. Credibile est, hanc SS. Deiparam, ac Matrem omnium desolatissimam tunc in cælum ingeminasse, & pro-*

ne habet Mellifluus, hisce vel similibus verbis ad cœlestē Patrem fuisse locutam: *Respice Domine Sancte Pater de Sanctuario tuo, & de excelso cœlorum habitaculo: cognosce veram tunicam Filij tui Joseph: hæc fera pessima devoravit eum, & conculcavit in furore suo vestimentū ejus, omnē decorem ejus reliquijs cruoris inquinavit; & ecce quinq; scissuras lamentabiles in ea reliquit. Hoc est Domine vestimentum, quod in manu Ægyptiæ Meretricis innocens puer tuus deliquit, &c.* O grave Mariani pectoris tormentum, in quo omnium dolorum congregatio fuit, quemadmodum mare omnium esse solet congregatio aquarum! ô mons Gelboë, non Gelboë sed Calvariæ, nec ros, nec pluvia veniat super te, quia in te occisus est Salvator Israël. Verè vox in excelso tui audita est lamentationis, luctus & fletus dolorosissimæ Matris MARIE plorantis Filium suum, & nolentis conspici, quia non erat. O anime mi! appropinqua & tu mente tua, considerans, quæ & quanta amore tui fecerit DEUS & Homo Christus, & quàm immenso sanguinis pretio illi stererint peccata tua; & tu anime mi! quid DEO tuo & Amori crucifixo, ac SS. Matri ejus rependes?

3. Et hæc causa est, quòd afflictissima Mater JESU meritò Princeps hujus sacrosanctæ devotionis erga quinque SS. Vulnera Christi & vocanda & colenda sit, quam exinde securi sunt dilectus Christi Discipulus Joannes, Joseph Arimathæus, Nicodemus, Maria Magdalena, & aliæ quædam piæ animæ, quæ tunc in Calvariæ jugo præsentibus has quinque plagas Dominicas pio ac devoto osculo, antequam exangue corpus tumulo inferretur, veneratæ sunt: quos nemo ambigat, dicit Hadrianus Lyræus, tam manus, quàm pedes è cruce avulsos dulcissimis osculis veneratos fuisse, non enim ignorabant hæ piæ mentes, quòd hæc SS. Vulnera unicum sint pretium redemptionis humanæ, salus mundi, thesaurus Ecclesiæ, infirmorum solamen, Divini Amoris pignus, ac denique universale ac tutissimum refugium, quò omnes peccatores securè se recipiant: Cùm me pulsat, ait Magnus Aurelius Augustinus, aliqua turpis cogitatio, recorro ad Vulnera Christi: Cùm me premit caro, recordatione vulnerum Domini mei resurgo. Cùm diabolus mihi parat insidias, fugio ad viscera misericordiæ Domini mei, & recedit à me: In omnibus adversitatibus non inveni tam efficax remedium, quàm Vulnera Christi, in illis dormio securus, & requiesco.

4. Olim in Lege mandavit DEUS, ut primogenitus quinque siclis redimeretur: Accipies quinque siclos per singula capita ad mensuram Sannarij, &c. Christus quinque SS. Vulnerum suorum pretio non primogenitum duntaxat, id est, animam hominis, sed & mundum universum

versum à servitute peccati redemit. O peccatores & mortales omnes boni animi estote: *Empti enim estis pretio magno. Glorificate, & portate DEUM in corpore vestro.*

1. Cor. 6. 20.
1. Reg. 17.
40.

David contra Goliath pugnaturus, in torrente quinque selectissimos lapides elegit, quibus robustissimum hunc gigantem prostravit. Christus per sua quinque SS. Vulnera infernalem Goliath stravit, vicit, debellavit.

Isaias quinque civitates refugij assignavit, ad quas Aegyptij ad DEUM conversi, si delictum aliquod commississent, securi poterant confugere: *In illa die erunt quinque civitates in terra Aegypti, &c.* O anima Christiana! si contra DEUM deliquisti, & digna morte perpetrasti; en monstrat tibi sanctissima ac dolorosissima Virgo quinque similes civitates refugij, hoc est, quinque Sacratissima Dilectissimi vulnera, in quibus contra omnes hostium insultus securi latebis: *Ubi tuta quies*, ait S. Augustinus, *nisi in Vulneribus Salvatoris?*

S. Aug. in
Confess.

5. Judith quondam & omnis populus in suo Epinicione gloriabatur, Holofernis oculos ex intuitu Sandaliorum Judithae fuisse captos:

Judith. 16.
11.

Isid. Clar. in
Judith c. 10.

Sandalia ejus rapuerunt oculos ejus; & cur non oculi, qui sunt in amore duces? &c. 2. Isidorus Clarus: *Posuit in Sandalijs suis quinque Rubinos, qui quinque Christi plagas representabant, in quarum virtute tyrannus superatus, captus, & devictus est.* O anima Christiana! si vis diabolum,

S. Bern. ser.
61. in Cant.

mundum ac carnem debellare; en praesentissimum remedium: *Tanta virtus Vulnerum Christi est*, ait Mellifluus Bernhardus, *ut ad eorum memoriam totius peccati sugetur exercitus.*

Joan. 6. 13.

Et nunquid quinque panibus quinque hominum millia abunde saturati sunt? Ecce typum quinque SS. Vulnerum JESU crucifixi, quibus reficitur orbis universus: *Plus*, inquit devotus ille Kempensis, *Inventes in vulneribus JESU Christi, quam in possessione totius mundi.*

Th. Kemp.
Med. 22. de
Pass. Chr.

c. 6.
Matt. 25. 15.

Quinque talenta quondam Dominus servo suo tradidit, quibus alia quinque lucraretur, intellige quinque sensus, quos per virtutem & considerationem quinque SS. Vulnerum JESU non tam lucrari, quam etiam à perditione servare possumus: *Vulnera Redemptoris*, inquit B. Petrus Damianus, *quinque sunt, quia nos eramus quinque sensuum vulneribus sauciati, & per has quinque plagas saluti sumus perpetuae restituti.*

B. Petrus
Dam. cit.
ab Hadr.

Lyr. de Chr.
pnt.

Joan. 5. 2.

Quis ignorat, quam celebres olim fuerint quinque illi porticus piscinae probaticae, in quibus semper magna languentium multitudo ob spem corporeae salutis morari consueverat? En habes hic quinque porticus in Sacratissimis quinque Redemptoris nostri vulneribus, in quibus animae

animæ languentes securè commorantur, & sanantur: *Tutum refugium*, S. Aug. loc. cit.
ait S. Augustinus, *mibi præbent Vulnera Salvatoris.*

Prudentes illæ quinque Virgines quinque lampades ardentis adornarunt, quibus instructæ ad cœlestes Agni nuptias admittebantur: *Et quæ paratæ erant, intraverunt cum eo ad nuptias.* O Christiani! si ad dapes cœlestes & nuptias Divini Agni aspiratis, maturè de quinque ardentibus lampadibus, hoc est, ardenti & constanti devotione erga quinque SS. Christi JESU Vulnera vobis providete: *Vulnera enim JESU Christi,* S. Aug. in Man. c. 21, pergit idem S. Antistes Hipponensis, *plena sunt misericordiâ, plenâ pietate, plenâ dulcedine & charitate.* Et quis unquam peccatorum in animo contrito & humiliato ad hæc sanctissima & summè veneranda Christi JESU vulnera venit, & repulsam ab eo passus est? *Vivo ego, dicit Dominus, nolo mortem peccatoris, non enim ideò passus & vulneratus sum, ut vos reprobarem, sed ut salvarem æternum.* O anime mi! erigete in spem.

6. Recordor hîc illius Villici iniquitatis, qui apud herum suum diffamatus est, quasi dissipasset bona ipsius, unde meritò ad villicationis suæ reddendam rationem constrictus est: *Redde rationem;* qui, utpote malè libi conscius & anxius quò tandem locorum se verteret, in varias opiniones abiit, & inter alia ita secum raturus est: *Quid faciam,* Luc. 16. 3. quia *Dominus meus aufert à me villicationem: Fodere non valeo, mendicare erubescio, &c.* O pigerrime homuncio! ad quid querelas moves, quòd fodere non valeas? Ecce ostendo tibi jam fossam humum, non opus est, ut ampliùs labores: *Foderunt manus meas & pedes meos;* imò & Sacratissimum ac Divinissimum COR JESU, Salvatoris & Fidejussoris tui crudeli lanceæ aratro transfossum: *Unus militum lanceâ latus ejus aperuit,* intra in animo contrito & humiliato in hanc fossam humum, & thesaurum reperies, quo omnibus tuis debitis abundè poteris satisfacere: Subintrat hîc S. Bernhardus: *Si enim ne hoc quidem possibile sit, huic sanè proponet JESUM & hunc crucifixum, ut & ipse absque suo labore habitet in foraminibus petra, in quibus non laboravit.* Nec verendum, quòd patiatur repulsam, qui & vocatur, ut intret: *Ingrederi, inquit, in petram, abscondere in fossa humo à facie timoris Domini. & à gloria majestatis ejus.* Infirmæ adhuc & inertis anima, quæ juxta quòd in Evangelio quidam de semetipso confietur: *Fodere non valet, mendicare erubescit, fossa ostenditur humus,*

S. Bern. ser. 62. in Cant.

392 Considerat. XLVIII. B. Virgo prima cultrix SS. Vulnerum Jesu.
humus, ubi lateat, donec convalescat, & proficiat, ut possit &
ipsa per se sibi cavare foramina in petra, per qua intret ad interio-
ra Verbi animi utique vigore & puritate. Hucusque Mellifluus,
Finiamus Considerationem nostram.

Fortunat.
Troyer de SS.
Euchaz.
disc. 32.

7. Ad Serenissimam Venetorum Rempubicam aliquando Lega-
tus à Catholico Rege missus est, cui inter alios exhibitos honores Ve-
neti thesaurum suum ostentabant, atque inter alia pretiosa etiam plures
ac permagnas cistas innumeris aureis, seu ut vocant zigginis repletas;
qui thesaurus à Venetis prorsus incomparabilis pretij censebatur; quod
cernens Legatus Hispanus, subridens rogavit, an pretiosæ ejusmodi
Venetorum cistæ etiam fundum haberent? Respondentibus Venetis,
quod sic; reponit Legatus: Sed Rex meus thesaurum sine numero, sine
fundo possidet; quibus verbis ad auri, argenti que fodinas in Regno Peru-
fiano, America & Indijs non inconcinne alludit.

Matth. 13.
14.

Anima Christiana! vis similem thesaurum sine numero, sine fun-
do? Accede cum dolorosissima Matre ad Cor altum crucifixi JESU, &
reperies. Mercator ille Evangelicus omnia sua expendit, ut agrum il-
lum, in quo thesaurum absconditum invenit, sibi compararet. Et quid
dico anima mea? En habes in SS. Christi Vulneribus thesaurum abscon-
ditum, omnibus mundi divitijs & gazzis præstantiorem: Bonus thesau-
rus, inquit Mellifluus, qui fosso agro Corporis Christi invenitur; ad quid
ergo moraris? Cur te non applicas ad effodiendum hunc thesaurum?
noli dicere cum Villico iniquo: Fodere non valeo, hoc enim ver-
bum inextis & perditum hominis est: Vade, & dic
culpam tuam, &c.

S. Bernh.
vis. à Lxx.



CON